

VISAN OM KORPRAL KANON.

Mig lyster för Eder att sjunga
om gamle korpralen Kanon,
som fröjdats båd gamla och unga
och var just en lustig patron.
Lappskräddare till professionen
var stackaren vanför och arm
men sjöng som en lärka och tonen
klang alltid ungdomlig och varm.
Va nötter te- san
att glo på sne- san
å ta te lip- san
för minsta knip- san
Nej, morsk och kry- san
i ne och ny- san
för nöjd och gla- san
då vill ja va.

I Tyskland så manliga stred han
och vågade muntert sitt liv.
På sjukbädden kämpa och led han
men sjöng under läkarens kniv.
Den dag den fördömda granaten
sprang sönder helt nära invid
och dömde de den kække kamraten
till träben för hela hans liv.
Gör ej ett grann- san
Ty Carl-Johan- san
kom till min säng- san
och trä-biäng- san
Kom ock en kväll- san
General Kardell- san
Tack och farväl- san
Du glada själ.

Hans Bolla var kärlig och trogen
snart prästen förenade dem.
En anspråkslös koja i skogen
blev så deras fattiga hem.
Där levde han lycklig som ingen
tog världen och sorgerna lätt
men Bolla för mjölet i bingen,
han kunde väl gråta en skvätt.
Tig bara still- san
Din lipesill- san
och lärddig då- san
en gång förstå- san
min gamla tös- san
Ej hös om flös- san
men horp om snorp- san
Hör till ett torp.

Text och musik; " Petrus på Tjäderkulla " som är pseudonym för Otto Borgström,
som var bergmästare i Trosa. Han dog år 1916.

Visan trycktes första gången år 1905 i tidningen "Mitt hem "

Han kallade sig också ibland, " Borgström från Svedala "

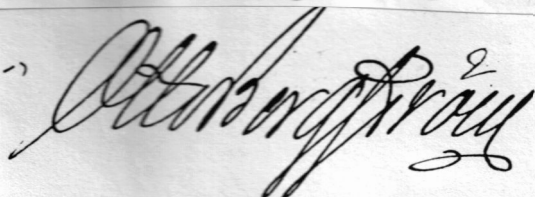
Själv min jag dem från min barndom, då jag hörde Folkskolläraryrinnan Svea
Textorius sjunga den vid visafnarn i Trosa Blåbandsförenings lokal,
anordnade av Föreläsningens programkommitte.

De fingo förskräckligt med ungar
som präster och skräddareffä,
men gubben var kung ibland kungar
och Bolla var katig också.
När prydd med medalj uppå brickan
han skulle till prostgården gå
med tolvskillingsedel i fickan
att bytingen kristnader få.
Herr prost godda- san
här kommer ja- san
min halte tok- san
slå upp din bok- san
skriv dit en ny- san
som stork från sky- san
har bragt till mor- san
så fet och stor.

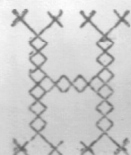
Stor lärdom hans pojkar ej brydde
mer enkel uppfostran ej ges.
Med korsben de sutto och sydde
och lärde sig Luthers katkes.
Till var av linhåriga drängar
som lämnade barndomens dal
i stället för reskost och pengar
höll pappa ett gripande tal.
Va kry och rask- san
din puttefnask- san
sitt pig och lätt- san
på din lavett- san
Sy friska tag- san
var arbetsdag- san
tänk på din själ- san
Vet hut. farväl.

En afton med lykta i handen
jag styrde till hyddan min gång.
Märkvärdigt, i mörker jag fann den
ej hörde jag gamlingens sång.
Därinne han vilade stilla
med halvbrustna ögon han log.
Snart fri från all världens villa
han jollrade - i det han dog.
Tack för god vakt- san
med Gud i åkt- san
med friskt humör- san
korpralen dör- san
Snart ödnjukt står- san
avlösing får- san
för Herrans tron- san
Korpral Kanon.

Claes Hagström.
Trosa.

96-U

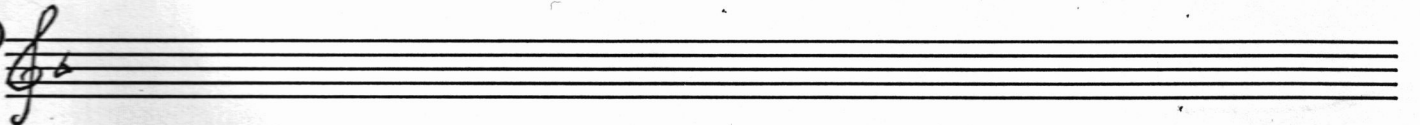
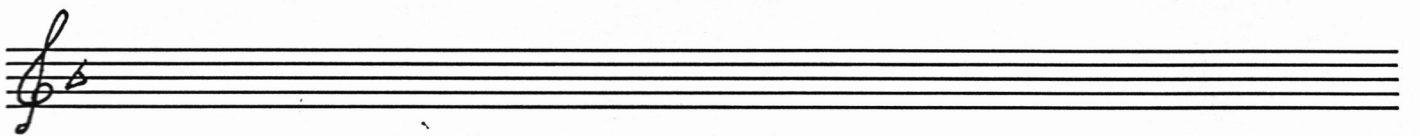

VISAN OM KORPRAL KANON

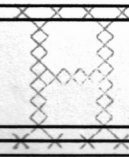
OTTO BORGSTRÖM

REFRÄNG

CLAES HAGSTRÖM
Högbergsgatan 30
150 13 TROSA
Tel. 0156-12292

upptecknad jan 1987
av Claes Hagström, Trosa,
efter som man säger:
muntlig tradition, som
jag hört den sjungas
av Sved Tektorius

96-V